48. කෝසැම්බිය සූත්‍රය

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹෑ නුවර ඝෝසිත ආරාමයෙහි වැඩ වාසය කරති. එකල්හි කොසඹෑ නුවර භික්ෂූහු හටගත් දබර ඇතිව, හටගත් කෝලාහල ඇතිව. විවාද කර ගනිමින් එකිනෙකා වචන නමැති ආයුධවලින් ඇනගනිමින් වාසය කරති. ඔවුහු එකිනෙකාට ඇත්ත පෙන්නාදී කරුණු පැහැදිලි නොකරති. පැහැදිලි කළත් නොපිළිගනිති.

ඉක්බිති එක්තරා භික්ෂුවක්තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස්ව හිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයේය. "ස්වාමීනි, කොසඹෑ නුවර භික්ෂූහු හටගත් දබර ඇතිව, හටගත් කෝලාහල ඇතිව, විවාද කර ගනිමින් එකිනෙකා වචන නමැති ආයුධ වලින් ඇන ගනිමින් වෙසෙත්. ඔවුහු එකිනෙකාට ඇත්ත පෙන්නාදී කරුණු පැහැදිලි නොකරති. පැහැදිලි කළත් නොපිළි ගනිති." ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්තරා භික්ෂුවක් කැඳවූහ "මහණ මෙහි එව, තොප මාගේ වචනයෙන් ශාස්තෲන් වහන්සේ ආයුෂ්මතුන් කැඳවන්නාහුයයි ඒ භික්ෂූන් කැඳවව"යි (කීහ.) "එසේය ස්වාමීනි"යි ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තරදී ඒ භික්ෂූන් යම් තැනෙක්හිද එතනැට ගියේය. ගොස් ඒ භික්ෂූන්හට "ශාස්තෲන් වහන්සේ ආයුෂ්මතුන් කැඳවන්නාහ"යි කීයේය. "එසේය ඇවැත්නි"යි ඒ භික්ෂූහු ඒ භික්ෂුවට පිළිතුරුදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පිමිණියහග පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ, එකත්පස්ව උන්නාහුය. එකත්පස්ව උන්නාවූ ඒ භික්ෂූන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළහ. "මහණෙනි, තෙපි හටගත් දබර ඇත්තාහු, හටගත් කෝලාහල ඇත්තාහු, විවාද කරගන්නාහු, එකිනෙකාට වචන නමැති ආයුධවලින් විදගනිමින් වාසය කරන්නාහුය. ඒ තොප එකිනෙකාට ඇත්ත පෙන්නාදී කරුණු පැහැදිලි නොකරන්නාහුය. පැහැදිලි කළත් නොපිළිගන්නාහුය. යනු හැබෑද?" (යි ඇසූහ)

"එසේය, ස්වාමිනි"

"මහණෙනි, තොපි යම් කලෙක හටගත් දබර ඇත්තාහු, හටගත් කෝලාහල ඇත්තාහු විවාද කරගන්නාහු එනිනෙකා වචන නමැති ආයුධ වලින් විදගනිමින් වාසය කරත් නම් එකල්හි, සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ඇති තැනද නැති තැනද, මෛත්‍රී සහගත කාය කර්මය (කයින් කරන ක්‍රියා) එළඹ සිටියේයයි හෝ, සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ඇති තැනද, නැති තැනද මෛත්‍රී සහගත වචනය එළඹ සිටියේයයි හෝ, සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ඇති තැනද, නැති තැනද, මෛත්‍රී සහගත හිත ති එළඹ සිටියේයයි හෝ සිතන්නහුද?"

'නැත ස්වාමීනි"

2. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි තොපි යම් කලෙක හටගත් දබර ඇත්තාහු, හටගත් කොලාහල ඇත්තාහු විවාද කරගත්තාහු, එකිනෙකා වචන නැමති ආයුධවලින් විදගනිමින් වාසය කරන්නාහු නම්, තොපට සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි අනැති තැනද, නැති තැනද මෛත්‍රී සහගත කාය කර්මය එළඹ නොසිටියේ වෙයි. සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ඇති තැනද නැති තැනද මෛත්‍රී සහගත වාක් කර්මය එළඹ නොසිටියේ වෙයි. සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ඇති තැනද නැති තැනද මෛත්‍රී සහගත මනෝ කර්මය එළඹ නොසිටියේ වෙයි. එසේ නම්, හිස් පුරුෂයිනි, තෙපි කුමක් දන්නාහු, කුමක් දක්නාහු හටගත් දබර ඇත්තැහු හටගත් කෝලාහල ඇත්තාහු, විවාද කරගන්නාහු එකිනෙකාට වචන නමැති ආයුධවලින් පහරදෙමින් වාසය කරව්ද? තොපි එකිනෙකාට ඇත්ත පෙන්නාදී කරුණු පැහැදිලි නොකරන්නාහුය. පැහැදිලි කළත් නොපිළිගන්නාහුය. හිස් පුරුෂයිනි, මේ වනාහි තොපට බොහෝ කලක් අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වන්නේය.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් වහන්සේ අමතා මෙසේ වදාළහ. "මහණෙනි, දීර්ඝ කාලයක් මුළුල්ලෙහි සිහිකටයුතුවූ, (සමාන බඹසර ඇත්තවුන්ට) ප්‍රිය බව කරන්නාවූ, ගෞරවය ඇති කරන්නාවූ, මේ ධර්ම හයක් සංග්‍රහ පිණිසද, විවාද නොකිරීම පිණිසද, සමගි බව පිණිසද, එකග බව පිණිසද, පවතිත්. කවර සයක්ද යත් – මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂූහුගේ මෛත්‍රී සහගත කාය කර්මය ඉදිරියෙහි ඇති තැනද ඉදිරියෙහි නැති තැනද, සමාන බ්‍රහ්ම චරියා ඇත්තවුන් කෙරෙහි එළඹ සිටියද්, මේ ධර්මය තෙමේ සිහිකටයුතුය ප්‍රිය බව කරන්නේය. ගරු බව කරන්නේය. සංග්‍රහය පිණිසද, විවාද නොකිරීම පිණිසද, සමගිය පිණිසද, එකග බව පිණිසද පවතියි.

4. "මහණෙනි, නැවතද අනෙකක් කියමි. භික්ෂුවගේ මෛත්‍රී සහගත වචීකර්මය ඉදිරියෙහි ඇති තැනද, ඉදිරියෙහි නැති තැනද සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි එළඹ සිටියේද, මේ ධර්මය තෙමේද සිහිකට යුතුය. ප්‍රිය බව කරන්නේය. ගරුබව කරන්නේය. සංග්‍රහ පිණිසද, අවවාදය පිණිසද, සමගිය පිණිසද, එකග බව පිණිසද පවතියි.

"මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුවගේ මෛත්‍රී සහගත මනො කර්මය ඉදිරියෙහි ඇති තැනද, ඉදිරියෙහි නැති තැනද සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි එළඹ සිටියේද, මේ ධර්මය තෙමේද තසිහි කටයුතුය. ප්‍රිය බව කරන්නේය, ගරුබව කරන්නේය. සංග්‍රහය පිණිසද, අවිවාදය පිණිසද සමගිය පිණිසද, එකග බව පිණිසද පවතියි.

"මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණ තෙම දැහැමි වූ, දැහැමින් ලැබුනාවූ, යටත් පිරිසෙයින් පාත්‍රයටඅල්ලන පමණ වූද, යම් ඒ ලාභයෝ වෙත්ද, එබඳුවූ ලාභයන් ශිල්වත්වූ, සමාන බඹසර ඇත්තවුන් හා නොබෙදා නොවළඳන්නේනේ වේද, මේ ධර්මය තෙමේද සිහි කටයුතුය. ප්‍රිය බව කරන්නේය. ගරු බව කරන්නේය. සංග්‍රහය පිණිසද, අවිවාදය පිණිසද, සමගිය පිණිසද, එකග බව පිණිසද පවතියි.

"මහණෙනි, නැවත අනෙකක්ද කියමි. මහණතෙම කඩ නොවූ, සිදුරු නොවූ, පුල්ලි සහිත නොවූ, කබර හට නොගත්තැවූ තණ්හාවට යටත් නොවූ නුවණැත්තන් විසින් ප්‍රශංසා කරන ලද්දාවූ, තෘෂ්ණා දෘෂ්ටීන් විසින් ස්පර්ශ නොකරන ලද්දාවූ සමාධිය පිණිස පවත්නාවූ, යම් ඒ ශීලයෝ

වෙත්ද, එබඳු ශීලයන්ගෙන් සබ්‍රහ්මචාරීන් සමග අභිමුඛ යෙහිද, අනභිමුඛයෙහිද සමාන බවට පැමිණියේ වෙයිද, මහණෙනි, මේ ධර්මය තෙමේද සිහි කටයුතුය. ප්‍රිය බව කරන්නේය. ගරු බව කරන්නේය. සංග්‍රහය පිණිසද, අවිවාදය පිණිසද, සමගිය පිණිසද, එකග බව පිණිසද පවතියි.

"මහණෙනි, නැවත අනෙකක්ද කියමි. මහණතෙම උතුම් වූ නිවන් පිණිස පවත්නාවූ, යම් යම් සම්‍යක් දෘෂ්ටියක් වේද, ඊට අනුව පිළිපදින පුද්ගලයාට හොඳින් සියලු දුක් නැති කිරීම පිණිස පවතීද, එබඳු සම්‍යක් දෘෂ්ටියෙන් සබ්‍රමසරුන් හා ඉදිරියෙහි ඇති තැනද, ඉදිරියෙහි නැති තැනද, සමාන බවට පැමිණියේ වේද, මේ ධර්මය තෙමේද සිහි කටයුතුය. ප්‍රිය බව කරන්නාවූද ගරු බව කරන්නාවූද, සංග්‍රහය පිණිසද, අවිවාදය පිණිසද, සමගිය පිණිසද, එකී භාවය පිණිසද පවත්නා ධර්ම සය වෙති.

5. "මහණෙනි, මේ සසය ආකාර සිහි කටයුතු ධර්මයන් අතුරෙන් නිර්දෝෂවූ, නිවන් පිණිස පවත්නාවූ යම් මේ මාර්ග සම්‍යක්දෘෂ්ටියක් වේද, ඊට අනුව පිළිපදින්නහුට හොඳින් සියලු දුක් නැති කිරීම පිණිස පවතීද එය සියල්ලට අග්‍රය. එය සියල්ල සංග්‍රහ කරන්නේය. සියල්ල ඊට සම්බන්ධය. මහණෙනි, යම්සේ කුළුගෙයක යම් යම් කැණිමඩලක් වේද, මෙය අග්‍රයි. එය යම්සේ සියලු දැව එක්කොට ගන්නේද, සියලු දැව ඊට සම්බන්ධ වන්නේද, එපරිද්දෙන් මේ සය ආකාර සිහි කටයුතු ධර්මයන් අතුරෙන් නිර්දෝෂවූ නිවණට පමුණුවන්නාවූ යම් යම් සම්‍යක් දෘෂ්ටියක් ඒ කරන්නාහුගේ හොඳින් දුක් නැති වීම පිණිස පමුණුවාද මෙය අග්‍රයි. එය සියල්ල සංග්‍රහ කරන්නේය. සියල්ල ඊට සම්බන්ධය.

6. "මහණෙනි, නිර්දෝෂවූද, නිවණට පමුණු වන්නාවූද, යම් මේ මාර්ග සම්‍යක් දෘෂ්ටියක් වේද, ඊට අනුව පිළිපදින්නහුට හොඳින් දුක් නැති කිරීම පිණිස කෙසේ නම් පවතීද, මහණෙනි, මේ සාශනයෙහි මහණතෙම ආරණ්‍යයට ගියේ හෝ රුකක් මුලට ගියේ හෝ හිස් ගෙයකට ගියේ හෝ මෙසේ සලකයි. 'මම යම්බඳු කෙලෙස් ඉපදීමකින් මඩනාලද සිත් ඇත්තෙම් ඇති සැටියෙන් නොදන්නෙම්ද, නොදක්නෙම්ද, ඒ කෙලෙස් ඉපදීම මා තුළ පහනොවී පවතියිද? (කියාය.) මහණෙනි, ඉදින් මහණතෙම කාර රාගයෙන් මඩනා ලද්දේ වේද, මඩන ලද සිත් ඇත්තේවේද, මහණෙනි ඉදින් මහණනතෙම ව්‍යාපද නීවරණයෙන්මඩනලද්දේවිද, ව්‍යාපාදතෙයන් මඩනාලද සිත් ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, ඉදින් මහණතෙම ථිනමිද්ධයෙන් මඩනාලද්දේ වේද, ථිනමිද්ධයෙන් මඩනාලද සිත් ඇත්තේවේද, මහණෙනි, ඉදින් උද්ධච්චකුක්කුච්ච යෙන් මඩනා ලද්දේවේද, උද්ධච්චකුක්කුච්ච් ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, ඉදින් මහණතෙම විචිකිච්ඡාවෙන් මඩනා ලද්දේ වේද, විචිකිච්ඡාවෙන් මඩනාලද සිත් ඇත්තේ වේද, නමහණෙනි, ඉදින් මහණතෙම පරලොව ගැන සිතීමෙහි යෙදුනේවේද, එයින් මඩනාලද සිත් ඇත්තේවේද මහණෙනි, ඉදින් මහණතෙම හටගත් ඩබර ඇත්තේද, හටගත් කොලාහල ඇත්තේද, විවාදයට පැමිණියේද, එකිනෙකා මුඛ නමැති ආයුධවලින් විදගනිමින් වාසය කරයිද, එයින් මඩනාලද සිත් ඇත්තේ වේද, හෙතෙම මෙසේ දනියි. මම යම්බඳු කෙලෙස් ඉපදීමක් මඩනාලද සිත් ඇත්තෙම් ඇති සැටියෙන් නොදන්නෙම්ද, නොදක්නෙම්ද, ඒ කෙලෙස් ඉපදීම මා තුළ නැති නොවී නැතැයි (දැනගනී) මාගේ සිත නකවතුරාර්ය සත්‍ය අවබෝධය පිණිස මනාකොට පිහිටුවන ලද්දේයයි (දැන ගනියි) ඔහු

විසින් ආර්යවූ ලෝකොත්තරවූ, පෘථක්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ මේ ප්‍රථම ඥානය ලබන ලද්දේ වෙයි.

7. " මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි මහණෙනි, ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම මෙසේ සලකයි. මම මේ මාර්ග සම්‍යක් දෘෂ්ටිය සෙවනය කරන්නේ, වඩන්නේ, බහුල කරන්නේ තමා තුල චිත්ත සමථය ලබයිද, තමා තුල කෙලෙස් සංසිඳීම ලබයිද, හෙතෙම මෙසේ දනියි. 'මම මේ මාර්ගදෘෂ්ටිය සෙවනය කරන්නේ වඩන්නේ, බහුල කරන්නේ, මාගේ නවිත්ත සමථය ලබමි. මාගේ කෙලෙස් නිවීම ලබමියි (දැනගනියි) ඔහු විසින් ආර්යවූ ලොකොත්තරවූ, පෘථග්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ දෙවන ඥානය ලබන ලද්දේ වෙයි.

8. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම මෙසේ සලකයි. 'මම යම්බඳු ආර්ය දෘෂ්ටියකින් යුක්තවූයෙම්ද, එබඳුවූ මාර්ග දෘෂ්ටියකින් යුක්තවූ, මේ ශාසනයෙන් පිටත්වූ, ශ්‍රමණයෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ ඇත්තේදෝ'යි (සලකයි) හෙතෙම මෙසේ දනියි. 'මම යම්බඳු මාර්ග සම්‍යක් දෘෂ්ටියකන් යුක්තවූයෙම්ද, එබඳු දෘෂ්ටියකින් යුක්තවූ, මේ ශාසනයෙන් පිටත්වූ අන්‍යවූ, හ්‍රමණයෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ නැත'. ඔහු විසින් ආර්ය වූ ලොකොත්තරවූ පෘථග්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ මේ තුන්වන ඥානය ලබන ලද්දේ වෙයි.

9. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. ආර්යශ්‍රාවක තෙම මෙසේ කල්පනාකරයි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගල තෙම යම්බඳු ස්වභාවයකින් යුක්තවූයේ මමද එබඳු ස්වභාවයෙන් යුක්තවෙමි' (කියායි.) මහණෙනි, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගලතෙම, කෙබඳු ස්වභාවයෙන් යුක්තවූයේද, මහණෙනි, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගලයාගේ ස්වභාවය මෙසේ වෙයි. යම්බඳු ඇවතකින් නැගි සිටීම පෙනේද, යම් හෙයකින් එබඳු ඇවතකට පැමිණියහොත් එය වහාම ශාස්තෘන් වහන්සේ වෙත හෝ නුවණැත්තාවූ, සබුම් සරුන් වෙත හෝ දේසනා කරයි. එළි කරයි. ප්‍රකට කරයි. දෙසා එළි කොට ප්‍රකට, කොට මත්තෙහි සංවරයට පැමිණෙයි. මහණෙනි, යම්සේ බාලවූ, උඩුකුරුව සයනය කරන්නාවූ, ළදරු කුමාරයෙක් අතින් හෝ පයින් හො 'ගිනි අඟුරක් මිරිකා වහාම අතපය හකුළුවාද, මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගලයාගේ ස්වභාවය මෙසේ වෙයි. යම්බඳු ඇවතකින් නැගී සිටීම පෙනේද, යම් හෙයකින් එබඳු ඇවතකට පැමිණියහොත් එය වහාම ශාස්තෘන් වහන්සේ වෙත හෝ නුවණැත්තාවූ, සබ්‍රහ්මචාරීන් වෙත හෝ දේසනා කරයි. එළි කරයි. ප්‍රකට කරයි. දේශනාකර, එළි කර, ප්‍රකට කොට මත්තෙහි සංවරයට පැමිණෙයි. හෙතෙම 'මෙසේ දනියි. මර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් පුද්ගලතෙම යම්බඳු ස්වභාවයකින් යුක්තවේද, මමද එබඳු ස්වභාවයෙන් යුක්තවෙමි'. (කියාය.) 'ඔහු විසින් ආර්යවූ, ලෝකෝත්තරවූ, පෘථග්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ සතරවෙනි ඤාණය ලබන ලද්දේ වෙයි.

10. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම මෙසේ සලකයි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් පුද්ගල තෙම යම්බඳු ස්වභාවයකින් යුක්ත වේද, මමද එබඳු ස්වභාවයකින් යුක්තවෙමි'.

"මහණෙනි, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් පුද්ගල තෙම කෙබඳු ස්වභාවයකින් යුක්ත වූයේ වේද, මහණෙනි, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් පුද්ගලයාගේ ස්වභාවය මෙසේ වෙයි, සබ්‍රම්සරුන්ගේ කුඩාවූද, මහත්වූද, විමසා බලා කළයුතු කටයුතු වෙත්නම්, ඒ කටයුතු සම්පාදනයෙහි

උත්සාහවත් වූයේ වෙයි. ඉක්බිති අධිශීල ශික්ෂාවෙයිද, අධිචිත්ත ශික්ෂාවෙහිද, අධිප්‍රඥා ශික්ෂාවෙහිද, බලවත් ප්‍රාර්ථනා ඇත්තේවෙයි. මහණෙනි, ළපටි වස්සකු ඇති දෙන තණකොළද කඩාකයි. වසු පැටියාද බලයි. මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගලයාගේ මේ ස්වභාවයයි, කිසිසේත් සබ්‍රම්සරුන්ගේ කුඩා වූද, මහත්වූද, විමසා බලා කළයුතු කටයුතු වේද්ද එහි උත්සාහ ඇති බවට පැමිණියේ වෙයි. යලිත් අධිශීලයෙහිද අධිචිත්තයෙහිද, අධි ප්‍රඥාවෙහිද, බලවත් ප්‍රාර්ථනා ඇත්තේ වෙයි. හෙතෙම මෙසේ දනියි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් පුද්ගලතෙම යම්බඳු ස්වභාවයකින් යුක්තවේද, මමද එබඳු ස්වභාවයකින් යුක්තවෙමි.' (කියායි) ඔහු විසින් ආර්ය වූ, ලෝකොත්තරවූ පෘථග්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ පස්වෙනි ඥාණය ලබන ලද්දේ වෙයි.

11. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම මෙසේ සලකයි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් පුද්ගලයා යම්බඳු බලයකින් යුක්තවූයේද, මමද, එබඳු වූ බලයකින් යුක්තවෙමි. මහණෙනි, මාර්ගදෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගලයා කෙබඳු බලයකින් යුක්තද? තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාළවූ ධර්මවිනය දෙක දෙසනා රකනු ලබන කල්හි ඉන් ප්‍රයෝජනය ගනු කැමතිව, මෙනෙහි කොට, මුලු සිතින් දරා ගනිමින් , හොඳට කන්යොමා ධර්මය අසයි හෙතෙම මෙසේ දනියි."මාර්ගදෘෂ්ටියෙන් යුත් පුද්ගල තෙම යම්බඳු බලයකින් යුක්තවේද මමද එබඳු බලයකින් යුක්තවෙමි"යි. ඔහු විසින් ආර්ය වූ ලෝකොත්තරවූ පෘථග්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ සයවෙනි ඥාණය ලබන ලද්දේ වෙයි.

12. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම මෙසේ සලකයි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගලයා යම් බඳු බලයකින් යුක්ත වේද මමද එබඳු බලයකින් යුක්තවෙමි' (කියාය) මහණෙනි, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගලයා කෙබඳු බලයකින් යුක්තවූයේද? මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගලයාගේ ස්වභාවය මෙසේ වෙයි. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාළාවූ ධර්ම විනය දේසනා කරනු ලබන කල්හි, අර්ථයෙන් සතුට ලබයි. ධර්මයෙන් සතුට ලබයි. අර්ථයෙන් යුක්තවූ ධර්මයෙන් යුක්තවූ සතුට ලබයි. හෙතෙම මෙසේ දනියි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් පුද්ගල තෙම යම්බඳු බලයකින් යුක්තවූයේද, මමද එබඳු බලයකින් යුක්තවූයේ වෙමි' ඔහු විසින් ආර්ය වූ, ලෝකොත්තරවූ, පෘථග්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ, මේ සත්වන ඥාණය ලබන ලදදේ වෙයි.

13. "මහණෙනි, මෙසේ අංග සතකින් යුක්තවූ, ආර්යශ්‍රාවකයා විසින් සෝවාන් ඵලය ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස ස්වභාවය මනාව සොයන ලද්දේවෙයි. මහණෙනි, මෙසේ අංග සතකින් යුක්තවූ, ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම, සෝවාන් ඵලයෙන් යුක්ත වූයේ වේ."

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය දෙශනා කළහ. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්හ.

අටවෙනිවූ කොසම්බිය සූත්‍රය නිමි. (3 – 6)